

KRISTI FÖRKLARINGS DAG

TRANSFIGURATIO CHRISTI

Text Matt 17: 9-13. Preken: Asbjørn Hjorthaug Den lutherske menighet, Knapstad

Jesus er på vei ned fra fjellet. Han hadde med seg tre av apostlenes som stod han nærmest; Peter, Jakob og Johannes. De hadde vært vitne til Jesus største herlighet her på jorden og samtidig den dypeste fornedrelsen. Evangelieteksten for denne dagen forklarer oss hva som hadde skjedd her oppe på fjellet. Jesus ble forvandlet: *”Der ble hans utseende forvandlet for øynene på dem; hans ansikt skinte som solen, og klærne ble hvite som lyset.”*

Det var den himmelske herlighet som strålte fram, de ble vitne til. Fra evighet av hadde Jesus som Guds Sønn, denne guddommelige herligheten. Denne guddommelige herlighet er som solen og lyset, sterk og intens. Hellig, uten feil og lyte. Men samtidig var Jesus fortsatt Marias og tømmermannen Josefs sønn. Disse to naturer var forenet i en person, sann Gud og sant menneske. Her nede blant disiplene hadde han tjenerskikkelsen på. Den lå utenpå hans guddoms natur. Det var ikke mye ved hans utseende som minnet om at han var Guds sønn.

Jes 53,2-3 Han hadde ingen herlig skikkelse, vi gledet oss ikke ved synet av ham. 3 Han var ringeaktet, forlatt av mennesker, en smertenes mann, vel kjent med sykdom, en foraktet mann som ingen ville se på, vi regnet ham ikke for noe.

Men vi vet at *”I ham er hele guddomsfyllden legemlig til stede, Kol 2,9”* Gud dro til side ”tjenerkappen” og da skinte det igjennom liksom solen og alt ble hvitt som lyset og Jesu ansikt ble forandret.

Fil 2,6-9 Han var i Guds skikkelse, men så det ikke som røvet gods å være Gud lik. 7 Han gav avkall på sitt eget, tok på seg en tjeners skikkelse og ble mennesker lik. I sin ferd var han som et menneske; 8 han fornedret seg selv og ble lydige til døden, ja, korsets død. 9 Derfor har Gud høyt opphøyet ham og gitt ham navnet over alle navn,

Dette gjorde Gud Fader først for Jesu egen skyld.

Det skulle tjene til å trøste han foran hans lidelse og forsmadelige død. Det var et varsel om den herlighet Jesus også etter sin menneskenatur skulle få del i hjemme hos Faderen etter sin død og oppstandelse.

Moses og Elia viste seg og snakket med Jesus. Lukas sier det slik: *”31 De viste seg i herlighet og talte med ham om den avslutning hans liv skulle få i Jerusalem.” Luk 9, 31*

De snakket med Jesus om hans lidelse og død. Moses var grunnleggeren av den gamle pakt og dens midler: *”Hvorfor ble så loven gitt? Den ble gitt som et tillegg for å gjøre klart hva lovbrudd er, inntil den øtt kom som løftet gjaldt. Loven ble gitt ved engler, gjennom en mellommann.” Gal 3,19.* Elias var reformatoren og fornyeren og den fremste representanten for profetene. Jeg kan tenke meg at samtalen gikk ut på at Jesus var den Messias som skulle komme som var lovt av Moses og profetene. Nå skulle frelsesverket fullføres. Loven kom til for at vi skulle se våre synder og få

dommen over våre liv. Løftet om Messias, evangeliet, skulle sette oss fri og inn i et evig barnekår hos Gud. Da Moses døde var det Gud selv som hånd om begravelsen. Elias ble tatt levende opp til himmelen. Begge trengte de en frelser. Jesus skulle heller ikke bli værende i døden og for levende opp til himmelen. Han innfridde alle løftene hos Moses og profetene. Døden kunne ikke holde på en rettferdig. Jesus døde for alle våre synder, han sonet vår straff. Gjennom oppstandelsen vant han for oss en evig rettferdighet som vi dag har over for Gud.

Men det var også til nytte for disiplene.

2 Pet 1,15-19 Og det er om å gjøre for meg at dere alltid skal huske disse ting, også etter at jeg er gått bort. 16 Det var jo ikke oppdiktete sagn vi holdt oss til da vi kunngjorde for dere vår Herre Jesu Kristi kraft og hans komme. Nei, vi var øyenvitner og så hans guddommelige storhet. 17 For han fikk ære og herlighet av Gud Fader den gang røsten lød mot ham fra den høyeste herlighet: «Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i.» 18 Vi hørte selv denne røsten lyde fra himmelen, da vi var sammen med ham på det hellige fjell. 19 Derfor står også profetordet desto fastere for oss. Dette ord bør dere ha for øye, for det er lik en lampe som lyser på et mørkt sted, inntil dagen gryr og morgenstjernen går opp i deres hjerter.

Den tiden de gikk sammen med Jesus så lærte de han bedre og bedre å kjenne. Men det var først etter oppstandelsen at alle bitene i puslespillet falt på plass. Jesus forbyr dem å fortelle om denne episoden før oppstandelsen. Folk ville bli forvirret av en slik episode, dessuten var ikke disiplene selv helt klare i sin forståelse av hva de var med på. Den samme advarselen fikk de da Peter tidligere i Matt 16,16 bekjente at Jesus var Messias den levende Guds Sønn.

Det var viktig at Guds ord om lov og evangelium får første plassen i forkynnelsen og bekjennelsen. Synden skal fordømmes og frelsen skal tilbys helt fritt og gratis til enhver synder som bekjenner sine synder. "For så har Gud elsket verden at han gav sin sønn den enbårne for at hver den som tror på ham ikke skal gå fortapt men ha evig liv"

At disiplene ikke forstod alt det som skjedde vitner teksten om. Peter som var den som alltid var frampå foreslår følgende: «Herre, det er godt at vi er her. Om du vil, skal jeg bygge tre hytter, en til deg, en til Moses og en til Elia.» Det forunderlige var at de kjente igjen Moses og Elias. Markus sier rett ut om Peter: "Han visste ikke hva han skulle si, for de var slått av skrekk." Mark 9,6

Peter forstod ikke at de salige som er kommet hjem til Gud, ikke kan være for alltid her på jorden. Han hadde rett før i Matt 16 sagt til Jesus at det skal ikke skje at du Jesus skal dø og begraves. Han forstod heller ikke at de ikke vil la seg skade av uvær og sol.

Så kommer røsten fra himmelen: "Ennå mens han talte, kom en lysende sky og skygget over dem, og en røst lød fra skyen: «Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i. Hør ham!» Disiplene hørte og så og ble redde. Jesus tar på dem og sier at de ikke skal frykte.

For en fantastisk opplevelse. Ikke bare får de et glimt av himmelen i Jesu ansikt, men de ser de salige som er kommet hjem og i tillegg får de høre Guds egen røst.

En sky som skygger over dem er tegn på Guds nærvær.

Herren gikk foran dem om dagen i en skytøtte som viste dem veien, og om natten i en ildtøtte som lystet for dem. På den måten kunne de dra fram både dag og natt. 2 Mos 13,21

Så talte Aron til alle israelittene som var samlet. Da vendte de seg mot ørkenen, og Herrens herlighet åpenbarte seg i skyen. 2 Mos 16,10

På Sinai fjellet møtte Moses Herren i en sky, men da var skyen tykk og tett (2.Mos 19,9). Det var et tegn på Guds strenghet og den med dømmende makt. Nå er Herren i en klar og lysende sky. Det er hans mildhet og barmhjertighet som stråler fram. Dette skjedde også ved Jesu dåp ved

Jordan. Da stod Jesus ved inngangen til sitt oppgave her nede som vår frelser og forsoner. Nå står Jesus foran sin store oppgave med lidelsen og døden som han har fortalt sine disipler om og som Moses og Elias har hatt en samtale med han om.

Hør ham! Herren oppfordrer og formaner oss til å ta Jesu ord som er Guds ord på alvor. Det gjelder hele Bibelen inklusiv Moses og profetene fordi det de skriver er om ham. Jesus legger ut Moses og profetene for Emmaus vandrerne etter sin oppstandelse og forklarer dem at alt omhandler han. Det er en fantastisk opplevelse og et syn de har hatt, men det er bare ved å høre at troen skapes og holdes ved like. Adam og Eva hørte på slangens ord og falt fra Gud. Ved å høre Jesu ord om han som synderes venn og som tilgir oss alle våre synder.

Rom 10,14 Men hvordan kan de påkalle en de ikke tror på? Hvordan kan de tro på en som de ikke har hørt om? Og hvordan kan de høre dersom ingen forkynner?

Rom 10,17 Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord.

Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i. Gud er helt klart fornøyd med Jesu liv her på jorden. Hans oppvekst var preget av at han var til glede og ære for Gud og mennesker. Hans gjerning her på jorden var fullkommen uten synd. *"For vi har ikke en oversteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vår svakhet, men en som er prøvet i alt på samme måte som vi, men uten synd."* Hebr 4,15 Gud er fornøyd med vår stedfortreder. Da er han også fornøyd med oss som ved troen er Guds barn. Jesus ropte ut på korset *"Det er fullbrakt"*. Gud svarer på dette ropet ved å reise han opp av graven på den tredje dag som seierherre over døden, synden og djevelen.

Dette er for deg og meg. Det er vårt. Når Gud erklærer at han er fornøyd med det Jesus har gjort i vårt sted, da har vi al grunn til å være glade og frimodige. Hva mer trenger du av bekræftelse. Du får dette bekreftet igjen og igjen i ordet. I nattverden deler han seg selv med oss gjennom sitt legeme og blod. Vi er ett med den Gud som roper høyt og tydelig så alle kan høre det: *Dette er min Sønn, den elskede, som jeg har behag i.* Dette er dommen over deg som tror på Jesus Kristus. Gud betrakter oss i Kristus rene og rettferdige. Du er en fullverdig himmelborger på linje med Moses og Elias. De trenger den samme stedfortreder som deg og meg.

De vandrer videre nedover fjellet; Jesus, Jakob, Johannes og Peter. De utveksler en dialog om profeten Elias. De skriftlærde mente at Elias skulle komme igjen før Messias. De hadde en falsk forståelse av dette i Skriften. Profeten Malaki mente at den Elias som skulle komme igjen var døperen Johannes. (Mal 3,1). Men han ville de ikke vite av, og han led martyrdøden. På samme måte skal Jesus lide og dø. Døperen Johannes sitt meste kjente utsagn er vel det han sier om Jesus: *"Se der Guds lam som bærer verdens synd"*

Her innesluttet du og jeg i dette alt dette skjedde for min og din skyld.

Guds lam tok med seg alle mine synder opp på korset. De skal ikke mer anklage oss. Det er ingen fordømmelse for den som er i Jesus Kristus. Gud har i dagens tekster fortalt oss at vi er hans kjære, elskede og behaglige barn. La oss glede oss og fryde oss. Amen.